

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

Povrv-1030/2025

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Jasminki Gadža, u pravnoj stvari tužitelja JUJNOVIĆ LUČIĆ MARKOVIĆ IVANDIĆ GALIĆ Odvjetničko društvo d.o.o., Zagreb, Strojarska cesta 20, OIB: 46736017727, kojeg zastupa punomoćnica Monika Opačak, odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženika Fortuna Food d.o.o., Samobor, Ulica Ivana Gundulića 23, OIB: 62448839000, nakon javne glavne rasprave zaključene 2. rujna 2026. u prisutnosti zastupnice po zakonu tužitelja i odsutnosti tuženika, s danom objave 9. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

- I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Bore Bubnjića iz Samobora, Ulica Ferka Ivanščaka 3, poslovni broj Ovr-9807/2025, javnobilježnički predmet: UPP/OS-Ovr-563/2025 od 23. svibnja 2025. u dijelu kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju iznos od 800,00 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od 9. ožujka 2025. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, te nadoknaditi troškove ovršnog postupka u iznosu od 74,25 EUR sa zakonskim zateznim kamatama od 23. svibnja 2025. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od osam dana.
- II. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Bore Bubnjića iz Samobora, Ulica Ferka Ivanščaka 3, poslovni broj Ovr-9807/2025, javnobilježnički predmet: UPP/OS-Ovr-563/2025 od 23. svibnja 2025. u dijelu kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju iznos od 2.200,00 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od 9. ožujka 2025. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, te nadoknaditi troškove ovršnog postupka u iznosu od 200,75 EUR sa zakonskim zateznim kamatama od 23.

svibnja 2025. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, te se tužbeni zahtjev u tom dijelu odbija.

- III. Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 223,14 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od 9. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku osam dana.

Obrazloženje

1. Na prijedlog tužitelja, javni bilježnik Boro Bubnjić iz Samobora, izdao je rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-9807/2025 od 23. svibnja 2025. kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju iznos od 3.000,00 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od 9. ožujka 2025. do isplate te nadoknaditi nastali trošak ovršnog postupka u iznosu od 275,00 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od donošenja rješenja o ovrsi do isplate.
2. Protiv rješenja o ovrsi tuženik je pravodobno izjavio prigovor, pa je ovaj sud rješenje o ovrsi stavio izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinuo provedene radnje i odlučio da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.
3. U tijeku postupka, nastavljenog po pravilima parničnog postupka, tužitelj je činjenično obrazložio tužbeni zahtjev navodeći da su stranke bile u poslovnom odnosu, da je tužitelj uredno izvršio ugovorenu uslugu, a tuženik koji je bio upoznat sa svojom ugovornom obavezom istu nije ispunio. Utuženi račun od 28. veljače 2025. sadrži dvije stavke, a od kojih se prva odnosi na sastavljanje pravnog mišljenja u vezi s preuzimanjem nekretnine IMES. Tužitelj je izradio navedeno mišljenje koje je 21. veljače 2025. dostavio tuženiku elektroničkom poštom, a tuženik je 24. veljače 2025. elektroničkom poštom potvrdio primitak mišljenja. Nakon toga, 27. veljače 2025. održan je i sastanak stranaka na kojem se raspravljalo o sadržaju tog mišljenja. Dakle, tužitelj je uredno izvršio svoju obvezu, dok tuženik istu nije platio. Druga stavka utuženog računa odnosi se na sastavljanje očitovanja za izvanredni otkaz radnice Anamarije Jakšić i na popratni elektronički dopis s obrazloženjem. Nakon zaprimljenog računa, a niti nakon dostavljene opomene dug nije podmiren. Supruga zakonskog zastupnika tuženika 14. srpnja 2025. poslala je e-mail u kojem je navela da će dio računa koji se odnosi na Anamariju Jakšić biti odmah plaćen, ali plaćanje nikada nije izvršeno.
4. Tuženik u prigovoru i tijekom postupka osporava predmetno potraživanje u cijelosti navodeći da utuženi račun nije izdan u skladu s važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, da je pod rednim brojem 1 računa navedena usluga sastava pravnog mišljenja te je navedeno 900 minuta iz čega se zaključuje da je za to pravno mišljenje utrošeno 900 minuta

rada (15 sati), a što prema Tbr. 34. st. 1. Tarife ne može predstavljati iznos od 2.250,00 EUR. Također, niti stavka dva utuženog računa koja se odnosi na sastavljanje očitovanja za izvanredni otkaz i popratni mail od 60 minuta rada ne može iznositi 150,00 EUR prema važećoj Tarifi. Navodi da je prilikom prvog susreta sa tužiteljem, a vezano uz preuzimanje nekretnine IMES-a u stečaju, obavljen razgovor iza kojeg mu je rečeno da će mu tužitelj dostaviti svoje pisano pravno mišljenje o tome, iako to tuženik nije tražio već je tuženiku bilo dovoljno da mu se pravni savjet da usmeno i da mu se kaže je li preuzimanje predmetne nekretnine moguće ili ne, kakva je procedura i koliko bi ga to u konačnici koštalo. Dakle, tuženik nije tražio pisani pravni savjet već mu ga je tužitelj sam nametnuo, a nije mu niti rečeno koliko će pismeni pravni savjet koštati niti mu je poslan prije toga predračun. Da je tuženik dobio predračun sa spornim iznosom, sigurno ne bi na to pristao. Tuženik nije imao nikakvo saznanje o tome koliko bi taj posao mogao koštati niti koliko tužitelju treba sati da ga obavi, a niti ga je tužitelj unaprijed upozorio na cijenu svog rada.

5. Tužitelj je osporio navode tuženika navodeći da nije točno da bi mu pravno mišljenje bilo nametnuto, jer je odvjetnica Antonia Galić Kondža na prvom sastanku koji je održan u nazočnosti gospodina Josipa Dujmovića i gospodina Mataušića izložila pravne modalitete preuzimanja, prednosti i nedostatke, kao i budžet svakog pojedinog modaliteta. Radilo se o preuzimanju nekretnine kroz stečajni plan, preuzimanju putem pozicije prvog razlučnog vjerovnika, redovno preuzimanje na elektroničkoj javnoj dražbi ili preuzimanje putem prava prvokupa. Nakon izlaganja odvjetnice, tuženik je sam naveo kako 'nije baš sve pohvatao' jer ne razumije terminologiju, a ima partnere u društvu kojima treba prezentirati opcije pa su strane suglasno dogovorile da će se ono što je usmeno izloženo napisati u obliku pravnog mišljenja. Odvjetnica je već na prvom sastanku navela da ured radi na bazi satnice od 150,00 eura. Nakon toga održan je još jedan sastanak sa gospodinom Mataušićem i još jednim članom društva gdje su izložene opcije i odvjetnica je odgovorila na sva pitanja. Zaključak sastanka je bio da pravno mišljenje dostavi na adrese svih članova društva radi njihovog internog dogovora. Odvjetnica je mailom od 28. veljače 2025. dostavila mišljenje, rezimirala opcije, navela u kojem dijelu ih ured može pratiti u zastupanju i jasno naznačila satnicu ureda.
6. U odnosu na navode tužitelja, tuženik ističe da bez obzira na tvrdnje tužitelja da je tuženiku već na prvom sastanku rečeno da njihov ured radi na bazi satnice od 150,00 EUR, tuženom nije bilo rečeno koliko bi okvirno sati bilo potrebno za sastavljanje pravnog mišljenja niti mu je poslan predračun na temelju kojeg bi on mogao odlučiti hoće li prihvatiti izradu takvog pravnog mišljenja. Također, ne postoji objektivni parametar koji bi ukazivao na to koliko je potrebno sati za sastavljanje spornog ili bilo kojeg drugog pravnog mišljenja ili dokumenta te je tuženik o broju potrebnih sati morao biti unaprijed obaviješten i morao je dati svoj pristanak na to. Osim toga, stranke nisu sklopile pisani ugovor o visini naknade za odvjetnički rad odnosno za rad na bazi satnice većoj od propisane Tbr. 38 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika pa stoga čak i da je ugovorena takva naknada, taj ugovor ne bi bio valjan temeljem odredbe Tbr. 43 st. 1. i 2. Tarife.
7. Tijekom dokaznog postupka sud je izveo dokaze uvidom u isprave u spisu i saslušanjem zakonske zastupnice tužitelja (list 127-128 spisa) te je ocjenom

izvedenih dokaza i temeljem rezultata cjelokupnog postupka, a u skladu sa odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 125/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP), sud utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

8. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatom iznosa od 3.000,00 EUR zajedno sa zateznim kamatama za izvršene odvjetničke usluge specificirane u utuženom računu (list 72 spisa), i to za sastav pravnog mišljenja o preuzimanju nekretnine IMES u iznosu od 2.250,00 EUR i za sastav očitovanja za izvanredni otkaz radnice Jakšić i popratni mail sa obrazloženjem u iznosu od 150,00 EUR.
9. Između stranaka nije sporno da je tužitelj sastavio pravno mišljenje o preuzimanju nekretnine IMES i da je sastavio očitovanje za izvanredni otkaz radnice Jakšić i popratni mail sa obrazloženjem.
10. Sporno je je li tuženik zatražio odnosno naručio pravno mišljenje o preuzimanju nekretnine ili mu je isto bilo nametnuto, je li bio upoznat koliko će sati biti potrebno tužitelju za izradu pravnog mišljenja i koliko će to koštati odnosno je li znao da tužiteljeva satnica iznosi 150,00 EUR.
11. Tužitelj tvrdi da je pravno mišljenje o preuzimanju nekretnine dostavio tuženiku elektroničkom poštom 21. veljače 2025. dok iz elektroničke poruke od 28. veljače 2025. (list 81-82 spisa) proizlazi da je tužitelj tada tuženika pisano obavijestio da ured radi na bazi satnice od 150,00 EUR što znači da je tuženik pisano obaviješten o cijeni satnice tek nakon izrade i dostave spornog mišljenja.
12. Iz iskaza zakonske zastupnice tužitelja Antonije Galić Kondža (list 127-128 spisa) proizlazi da je na prijedlog stečajnog upravitelja Josipa Dujmovića održala sastanak sa direktorom tuženika, jer je isti bio zainteresiran za preuzimanje postrojenja za preradu mesa društva IMES d.o.o. u stečaju, a na kojem je tuženiku izložila modalitete preuzimanja nekretnina te hodogram, vremenski okvir i trošak svakog od načina preuzimanja. S obzirom da se radilo o velikoj količini informacija sa tuženikom je dogovoreno da se sve izneseno na sastanku uobliči u pravno mišljenje kako bi tuženik svojim partnerima mogao prezentirati načine i cijenu preuzimanja nekretnine. Zakonska zastupnica tužitelja iskazala je da je već na tom sastanku tuženiku rečeno da ured radi na bazi satnice od 150,00 EUR, a što je tuženik prihvatio i pristao na daljnju suradnju, da je predmetno mišljenje izradila osobno, a za što joj je trebalo 15 sati, da je pravno mišljenje dostavila tuženiku uz elektroničku poruku od 21. veljače 2025. i predložila održavanje sastanka radi dogovora o daljnjim postupcima. Tuženik je potvrdio primitak pravnog mišljenja i potvrdio sastanak 27. veljače 2025. vezano uz to mišljenje. Na sastanak su pristupili direktor tuženika i partner Hrvoje gdje im je ponovno izloženo u kratkim crtama i dogovoreno na njihova pitanja, a sastanak je zaključen na način da će se međusobno dogovoriti i javiti što dalje. Nakon toga tuženik je kontaktirao zakonsku zastupnicu tužitelja vezano za radni spor odnosno za sastavljanje očitovanja za izvanredni otkaz za radnicu Anamariju Jakšić, a što je zakonska zastupnica tužitelja također osobno sastavila. Nakon što je tuženiku dostavljen

utuženi račun, tuženik nije osporio niti opseg izvršene usluge, niti cijenu, a niti je imao ikakav prigovor na izvršenu uslugu. Prvi prigovor tuženik je uputio nakon pokretanja ovog postupka. Prema iskazu zakonske zastupnice tužitelja, radila je osobno na sastavljanju pravnog mišljenja i više od 15 sati koji su obračunati utuženim računom jer da bi tužitelj sastavio pravno mišljenje koje je isporučio tuženiku u pisanom obliku morao je prethodno proučiti dokumentaciju, održati više sastanaka sa stečajnim upraviteljem kao i sa samim direktorom tuženika, a bez kojih predradnji koje tuženiku nisu naplaćene ne bi mogla sastaviti pisano pravno mišljenje. S obzirom na održane sastanke i ono što je tuženiku na tim sastancima prezentirano, smatra da tuženiku nikako nije moglo ostati nepoznato da se radi o složenom poslu koje se ne može obaviti u nekoliko sati.

13. Sud je prihvatio kao istinit i uvjerljiv iskaz zakonske zastupnice tužitelja Antonije Galić Kondža da su stranke bile u poslovnom odnosu, da je tuženik naručio izradu pravnog mišljenja kao i sastavljanje očitovanja za izvanredni otkaz radnice Jakšić kao i popratni mail s obrazloženjem, da je tužitelju za to bilo potrebno vremena koliko je i naznačeno u utuženom računu kao i da je tuženik bio usmeno obaviješten da tužiteljeva satnica iznosi 150,00 EUR. Isto proizlazi i iz pisanog iskaza Josipa Dujmovića, stečajnog upravitelja koji je bio nazočan sastancima stranaka i priloženih isprava. Tuženik nije pobio iskaz zakonske zastupnice tužitelja, odnosno nije niti pristupio na ročište određeno radi njegovog saslušanja, a nedolazak nije ispričao. Stoga je sud odustao od njegovog saslušanja sukladno čl. 265. st. 2. ZPP-a. S obzirom na priložne isprave, činjenične navode tužitelja i činjenicu da zakonski zastupnik tuženika nije došao na saslušanje, ovaj sud smatra da navodi tuženika o tome da nije naručio izradu pisanog pravnog mišljenja od tužitelja i da nije bio usmeno upoznat da tužitelj radi na bazi satnice nisu istiniti.
14. Međutim, činjenica je li tužitelj tuženika upoznao sa cijenom svoje satnice prije izrade pisanog pravnog mišljenja i očitovanja za potrebe radnog spora nije odlučna za rješenje ovog spora, jer stranke nisu zaključile pisani ugovor, a što između stranaka nije sporno.
15. Naime, prema Tbr. 43. st. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/23; dalje u tekstu: Tarifa) propisano je da odvjetnik i stranka mogu ugovoriti visinu nagrade za odvjetnički rad. Ugovor je valjan samo ako je zaključen u pisanoj formi. Ugovor ne obvezuje sud kod dosuđivanja troška stranici koja je uspjela u sporu.
16. Prema Tbr. 43. st. 2. Tarife u svim pravnim stvarima odvjetnici mogu sa strankom pisano ugovoriti nagradu za rad na bazi satnice prilikom čega nisu vezani odredbom iz Tbr. 38.
17. Prema Tbr. 38. Tarife ako pojedinim tarifnim odredbama, prema kojima se određeni poslovi naknađuju po utrošenom satu, nije drugačije određeno, nagrada za utrošeni sat iznosi 25 bodova.
18. Na temelju provedenih dokaza, ovaj sud zaključuje da je tužitelj na sastavljanju pravnog mišljenja radio 15 sati/900 minuta i da je na sastavljanju očitovanja za potrebe radnog spora radio 1 sat/60 minuta (a što tuženik

tijekom postupka nije niti osporio) pa je jednostavnom matematičkom operacijom sud utvrdio da prema Tbr. 38. Tarife tužitelju za sastav pravnog mišljenja pripada naknada u iznosu od 750,00 EUR dok mu za sastav očitovanja za potrebe radnog spora pripada naknada u iznosu od 50,00 EUR.

19. Sud je odbio prijedlog tuženika za izvođenjem dokaza saslušanjem svjedokinje Andree Povreslo na okolnost da tuženik nije tražio pisano pravno mišljenje i da mu nije unaprijed rečeno koliko će ga to pravno mišljenje koštati, jer je tuženik izjavio da predložena svjedokinja nema neposrednih saznanja o dogovoru stranaka odnosno da nije sudjelovala u dogovorima stranaka o pružanju usluge.
20. Slijedom navedenog, ovaj sud zaključuje da su stranke bile u poslovnom odnosu, da je tuženik naručio izradu pravnog mišljenja i očitovanja za potrebe radnog spora koje je tužitelj izradio, a za koju izradu mu je bilo potrebno 15 sati (za pravno mišljenje o preuzimanju nekretnine) odnosno 1 sat (za izradu očitovanja za izvanredni otkaz radnice Jakšić uz popratni mail), da stranke nisu ugovorile visinu nagrade za odvjetnički rad u pisanom obliku zbog čega na odnos stranaka treba primijeniti Tbr. 38. Tarife prema kojoj nagrada za utrošeni sat iznosi 25 bodova odnosno 50,00 EUR, pa je ovaj sud ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim u iznosu od 800,00 EUR dok je tužbeni zahtjev u preostalom iznosu od 2.200,00 EUR ocijenio neosnovanim i na temelju odredbe čl. 590. ZOO-a, presudio kao u toč. I. i II. izreke presude.
21. Odluka o zateznoj kamati temelji se na odredbi čl. 29. st. 1. ZOO-a, jer dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, osim glavnice, i zateznu kamatu po stopi utvrđenoj zakonom.
22. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 2. i čl. 158. st. 2. ZPP-a.
23. Odredbom čl. 154. st. 2. ZPP-a je propisano, da ako su stranke djelomično uspjele u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojem je svaka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici, koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka, te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postotku koji je preostao nakon provedenog obračuna postotaka u kojima su stranke uspjele u parnici. Omjer uspjeha u parnici ocjenjuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva.
24. Prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev-366/2024-2 od 22. svibnja 2024.: „Kod odlučivanja o troškovima parničnog postupka kod parcijalnog uspjeha stranaka u sporu, u situaciji kad su sporni osnova i visina tužbenog zahtjeva, prilikom određivanja troškova postupka potrebno je ocjenjivati (uzimati u obzir) uspjeh stranaka ne samo u pogledu visine prihvaćenog, odnosno odbijenog tužbenog zahtjeva, već je potrebno ocjenjivati uspjeh stranaka kako s obzirom na osnovu

zahtjeva, tako i s obzirom na visinu prihvaćenog, odnosno odbijenog tužbenog zahtjeva.

25. Dakle, kada je tuženik osporavao osnovu i visinu zahtjeva, ako je tužbeni zahtjev makar i djelomično usvojen tada se ima smatrati da je tužitelj glede osnove zahtjeva (X) uspio u omjeru od 100%, a glede visine zahtjeva (Y) omjer uspjeha u sporu uzima se prema konačno postavljenom zahtjevu. Aritmetičkom sredinom između uspjeha glede osnove i omjera glede visine dobiva se omjer uspjeha u sporu tužitelja ($Z1 = X + Y : 2$). Na jednak način izračunava se i omjer tuženika u sporu ($Z2$). Konačan uspjeh stranke u sporu dobiva se razlikom između omjera uspjeha tužitelja u odnosu na omjer uspjeha tuženika ($Z1 - Z2$).“. Pri tome je potrebno navesti i to, da je Vrhovni sud Republike Hrvatske u više svojih odluka (primjerice Rev-1265/2022-2 od 21. prosinca 2022.) zauzeo pravno shvaćanje prema kojem u slučaju kada je tužitelj djelomično uspio u sporu u kojem je tuženik osporavao osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, zbog čega je bilo potrebno provesti vještačenje za koje je tužitelj prethodno snosio troškove, tužitelju se takvi troškovi trebaju priznati u cijelosti bez obzira na visinu dosuđenog iznosa.
26. U konkretnom slučaju, uzimajući u obzir konačno postavljen tužbeni zahtjev u iznosu od 3.000,00 EUR prema navedenom pravnom shvaćanju, tužitelj je u parnici uspio u omjeru od 27%.
27. O troškovima postupka odlučeno je u granicama zahtjeva postavljenog u troškovniku, kojim granicama je sud vezan sukladno odredbi čl. 2. ZPP-a.
28. Tužitelju je priznat kao potreban za vođenje postupka trošak sastavljanja obrazloženih podnesaka od 14. studenog 2025. i 12. veljače 2026. svaki u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 8/1 OT), za zastupanje na ročištu od 20. travnja 2026. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 9/1 OT), sve uvećano za 25 % PDV-a što iznosi 150,00 EUR (Tbr. 46 OT) kao i trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 76,45 EUR, odnosno ukupno 826,45 EUR, a od čega 27% sukladno konačnom uspjehu tužitelja u sporu iznosi 223,14 EUR. Tužitelju pripadaju i zatezne kamate od dana donošenja prvostupanjske presude sukladno odredbi čl. 151. st. 3. ZPP. U odnosu na ovršni trošak odmjeren rješenjem o ovrši javnog bilježnika, predmetni platni nalog održan je na snazi odnosno ukinut razmjerno uspjehu stranaka u postupku.

U Zagrebu 9. listopada 2026.

SUTKINJA
Jasminka Gadža

Dokument je elektronički potpisan:
JASMINKA GADŽA
Vrijeme potpisivanja:
09-10-2026
14:33:41

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D48523337333838313838373732
L=ZAGREB
S=GADŽA
G=JASMINKA
CN=JASMINKA GADŽA

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku. Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. Zakona o parničnom postupku, osim zbog povrede iz članka 354. stavka 2. točke 3. toga Zakona.

Broj zapisa: **9-3088e-6dd99**

Kontrolni broj: **035fb-1128b-11e71**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=JASMINKA GADŽA, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.